ТРИБУНА трудящих

www.tribune.com.ua

Життя продовжується!

№49 (9416)

20 червня 2018 р. Середа

ГЕТЬ ЦИГАРКИ!

В Україні, за даними Держстату, минулого року налічувалось 4251,4 тис. осіб у віці 12 років і старшому, які повідомили, що курять, з них: підлітків у віці 16-17 років — 14,1 тис. осіб, чоловіків у віці 30–59 років — 2487,4 тис. осіб, жінок у віці 30–58 років — 526,4 тис. осіб.

У Харківській області про паління повідомили 486 тис. осіб. Протягом 2017 року в Харківській області померло від хвороб системи кровообігу 28409 осіб, від туберкульозу — 240 осіб, від хвороб органів дихання — 694 особи, від новоутворень — 5977 осіб.

✧ *Вісті Слобожанщини*

Росія гальмує в'їзд на кордоні

Шалені черги легкових і вантажних автомобілів у цю літню пору утворилися на пунктах перетину кордону з Російською Федерацією. Наприклад, навпроти пункту «Гоптівка» щодня простоює по 100-150 авто, яких російські прикордонники не хочуть пропускати на свою територію, на багато годин затримуючи оформлення усіх формальних процедур. Дуже багато автомобілів (без повідомлення будь-яких причин) взагалі завертають назад, в Україну, не пропускаючи на територію Російської Федерації. Експерти пояснюють таку знахабнілу поведінку прикордонників початком Чемпіонату світу з футболу та проведенням так званого Дня Росії. Надалі «терор» російських прикордонників проти українців тільки посилюватиметься, тому усім охочим українцям поїхати до Росії варто утриматися від поїздок до сусідньої країни на власному автомобілі.

Поляки вшановують загиблих офіцерів

На Меморіалі жертв тоталітаризму в Лісопарку багато родин із Польщі вшанували пам'ять своїх загиблих родичів — офіцерів польської армії, яких НКВД розстріляло навесні 1940 року на околиці Харкова в глухому лісі. У пам'ятному мітингу взяли участь віце-прем'єр Республіки Польща Петер Глинський та віце-прем'єр України Павло Розенко.

Пляжі до сезону підготували погано

Вперше за багато років ГУ ДСНС у Харківській області констатувало фактичний зрив купального сезону в нашій області місцевими владами. Особливо кепські справи з санітарним станом пляжних зон у Балаклійському, Дергачівському, Барвенківському, Первомайському та інших районах. По Харківській області фактично немає жодного пляжу, який би відповідав усім санітарно-гігієнічним і безпечним нормам. Скажімо, з 10 дитячих пляжів, що облаштовані при літніх дитячих таборах відпочинку, більшменш прийнятні умови усього лише на 3 пляжах. У мільйонному Харкові лише один Журавлівський пляж отримав дозвіл на роботу під час літнього сезону. У Харківському районі найкраще підготовлений Безлюдівський пляж.

Тож гасло: «Обережно на воді!» — цього літа як ніколи актуальне.

Старовинній вулиці виповнилося 320 років

Одна з найстаріших вулиць міста Харкова Полтавський шлях цього літа відзначає солідну дату — 320 років з моменту заснування. Перше документальне згадування про дорогу, що вела від Харківської фортеці в бік Полтави (Полтавська вулиця), можна знайти у козацькому «Детальному кресленні вулиць міста Харкова та його околиць», розробленому в 1698 році. Саме через півстоліття після заснування Харкова як міського поселення розпочалася повільна забудова Залопанської (дуже заболоченої) території, яка отримала назву «вулиця на Полтаву». Протягом кількох століть існування ця вулиця 5 разів змінювала свою назву, аж поки в 1996 році не здобула нинішню свою назву — Полтавський Шлях.

На цій вулиці навіть зараз збереглося чимало історичних споруд, які є унікальними. Тут розташовується найстаріша в Україні пожежна частина №3 (відзначила 173-річчя). У 1881 році на цій вулиці почали будувати конку (кінний трамвай), а в 1885 році навпроти сучасного Театру для дітей та юнацтва відкрили перший у місті громадський фонтан.

У 1898 році за проектом Михайла Ловцова капітально реконструювали стару Дмитрівську церкву, яка стала найгарнішою культовою спорудою дореволюційного Харкова. (Більшовики, на жаль, спотворили цю церкву, влаштувавши там примітивний кінотеатр «Спорт»). Зараз Свято-Дмитрівська церква діюча, але її відбудова проходить дуже повільно.

У 1908 році в будинку під №6 відкрився перший в Україні публічний кінотеатр «Боммер» із глядацьким залом на 380 місць.

Словом, ще дуже багато чого цікавого можна побачити на вулиці Полтавський Шлях. Тому варто кожному виділити кілька годин у вихідний день, щоб ознайомитися з її «тихою» красою.

Василь ЧИГРИН

РОМАШКОВЕ ЛІТО

У пришкільному закладі відпочинку «Ромашка» дозвілля організовано — просто клас!

Сама назва «Ромашка» дитячого закладу відпочинку при Стрілечанській ЗОШ націлює на романтичне спілкування з друзями на лоні чарівного довкілля рідного краю, приємним, цікавим, корисним відпочинком і оздоровленням.

Організація кожного дня в дитячому таборі — це маса захоплюючих тематичних заходів і розваг у колі друзів, смачних вітамінізованих обідів, цікавих подорожей та екскурсій, і, звичайно, призів та смаколиків для кожного при підведенні підсумків.

Надовго запам'ятають стрілечанські дітки День знайомств і відкриття табору, малі олімпійські ігри, дні подорожей стежками рідної природи, довкілля й казки, свято краси й мужності, День Морського короля, пошук скарбів, конкурси «Ало, шукаємо таланти!», ерудитів, день ввічливості й доброти, веселі старти тощо. Всі ці захоплюючі заходи згуртували дітей, поповнили їхню скарбницю знань, розширили кругозір і ерудованість.

Особливо запам'яталися вихованцям дитячого закладу відпочинку «Ромашка» виїзні екскурсії до кінологічного центру та Дробицького Яру, до Харківського планетарію, поїздка до театру.

Батьки дітей села Стрілеча висловлюють щиру подяку директору школи О. С. Орлову, директору ДЗВ «Ромашка» Т. В. Веремчук, заступнику директора табору Г. П. Кавалер, усім вихователям, кухарям, техробітникам за цікавий змістовний відпочинок влітку. Особлива вдячність голові Глибоцької сільської ради Юрію Кудікову за увагу до запитів діточок та їхніх батьків. А ще... за смачне морозиво в День захисту дітей. Спасибі також районному відділу освіти за допомогу в організації екскурсійного автобусу.

Всі ми знаємо, що подібні дитячі табори відпочинку діють при багатьох школах Харківського району. Та ми впевнені, що стрілечанський табір — найкращий і найдушевніший. Із великим задоволенням стверджуємо: «Ромашкове літо у Стрілечій вдалося на славу!»

Від імені батьків,
Н. Г. ТАРАНЕНКО

✧ *Стисло про цікаве*

25 РОКІВ КЛАСИКИ

У цьому році відзначаємо 25-річний ювілей унікального музичного колективу — Молодіжного академічного симфонічного оркестру «Слобожанський». В Україні лише Харків може похвалитися молодіжним оркестром такого високого рівня професійної майстерності, який знають і люблять у Західній Європі, де часто гастролює колектив.

А розпочиналося все в далекому, надзвичайно складному, 1993 році, коли випускники вищих музичних закладів столиці Слобожанщини не мали змоги знайти собі роботу за фахом, бо навіть багато штатних музикантів існуючих у місті симфонічних оркестрів тоді вимушені були працювати на півставки.

Тодішній керівник області Олександр Масельський (нині покійний) посприяв тому, щоб у місті створили новий симфонічний оркестр спеціально для молодих музикантів — випускників творчих вузів. З обласного бюджету виділили фінансування на заробітну плату музикантам.

З того часу пройшло 25 років, і Молодіжний симфонічний оркестр виправдав не лише сам факт свого заснування, а й отримав статус «академічний», ставши музичною гордістю Харківщини. Всіх музикантів і співаків, хто виступав з цим оркестром, підкорює також неймовірно доброзичлива творча атмосфера всередині колективу.

Свій ювілейний сезон Молодіжний академічний симфонічний оркестр «Слобожанський» завершив грандіозним концертом «Романтичні історії», за участю знаменитих музикантів із Німеччини, Греції, США, який відбувся 12 червня у чудовому залі Харківського регіонального інституту Національної академії державного управління при Президентові України (пр. Московський, 75). Виконувалися симфонії знаменитих композиторів Брамса і Мендельсона.

В. В.

✧ *Пам'ятаємо* ᴿ

Дорогі земляки!

Сімдесят сім років тому, 22 червня 1941 року, життя громадян нашої країни розкололася на «до» і «після». Ця сумна дата миттєво змінила долі мільйонів людей, внесла свої жорстокі корективи в їхні плани і мрії. Гіркота цих скорботних подій не має терміну давності. Через десятиліття ми сумуємо і віддаємо данину поваги і пам'яті тим, хто пройшов всі тяготи і позбавлення Великої Вітчизняної та Другої світової війни, хто помирав, але не здавався, хто здійснив військовий і трудовий подвиг заради майбутнього своїх нащадків. За свободу рідної землі боровся весь багатонаціональний народ. Непосильну ношу несли всі, кожна сім'я.

Наші батьки й діди витримали, вистояли і перемогли!

У цей день ми схиляємо голови перед світлою пам'яттю тих, хто віддав життя в боях за свободу і незалежність нашої великої Батьківщини! Запалюємо свічки в знак скорботи по невинних жертвах нацизму. Ніхто не забутий і ніщо не забуте!

Честь і слава захисникам Вітчизни! Слава народу-переможцю!

З глибокою повагою та синівською любов'ю до кожного ветерана війни,
Дмитро ШЕНЦЕВ
Голова РОПП «ОПОЗИЦІЙНИЙ БЛОК» у Харківській області, народний депутат України

✧ *Акценти* ᴿ

«Дякуємо, що віддаєте роботі своє серце»

Соратники Олега Ляшка розчулили медиків Харківщини душевним вітанням.

Напередодні професійного свята медичних працівників команда Радикальної партії об'їхала кілька лікарень області з теплими словами і подарунками. Особистими подяками від Лідера Радикальної партії нагородили медперсонал в Дергачівському, Красноградському, Нововодолазькому, Харківському та Лозівському районах. А у самому Харкові на медиків чекав душевний прийом і музичне вітання.

Соратники Олега Ляшка Олексій Кочармін та Володимир Міненко привітали медиків квітами, почесними грамотами та подарунками

В актовій залі Харківської міської студентської лікарні зібралося близько сотні лікарів, медичних сестер, загалом людей, які присвячують своє життя медицині. Із професійним святом їх також тепло вітала команда Олега Ляшка — добрими словами, подарунками і святковим концертом.

— Від імені Олега Ляшка хочу вас привітати зі святом, побажати здоров'я, щастя, подякувати за те, що кожного дня рятуєте чиїсь життя і віддаєте роботі своє серце. Низький вам уклін, — з такими словами звернувся до лікарів Олексій Кочармін, керівник секретаріату фракції Радикальної партії Олега Ляшка у Верховній Раді.

— Дуже ціную увагу організаторів сьогоднішнього заходу. Величезне їм спасибі за те, що нас запросили, приділили увагу, привітали, нам дуже приємно, — розчулено зізналася Тетяна Машкіна завідувач відділення паліативної допомоги КЗОЗ «Харківська міська дитяча лікарня №5.

Та увага Олега Ляшка до медичних працівників не обмежується лише святковими днями. За словами його соратників, високу оцінку своєї роботи лікарі мають відчувати щодня, в тому числі, по своїй кишені.

— Одне з головних завдань лідера Радикальної партії — добитися мінімальної заробітної плати 15 тисяч гривень для медичних працівників. А для лікарів-пенсіонерів — не менше 5 тисяч гривень. Спеціалісти покидають нашу країну через маленьку зарплату. Вони потрібні в інших країнах, але ми маємо зробити все, щоб вони залишалися у нас і нікуди не їхали, — зазначив Олексій Кочармін.

Та окрім заробітної плати, вже говорить керівник обласної організації «Радикальної партії Олега Ляшка» в Харківській області Володимир Міненко, мають бути створені всі умови, аби людям було куди влаштовуватися на роботу після закінчення медичного вишу. Щоб лікарні та аптеки не закривалися, а відкривалися. Оце і буде справжня медреформа, кажуть ляшківці.

— Радикальна партія Олега Ляшка працює над тим, щоб був дійсно дієвий механізм для працевлаштування в сільській місцевості, не тільки у місті. Адже й в селі живуть такі ж люди. Тому треба створювати ці умови для того, щоб фахівці медичної галузі після закінчення вищих навчальних закладів також були зацікавлені поїхати працювати у село, — зазначив Володимир Міненко керівник обласної організації Радикальної партії Олега Ляшка в Харківській області.

Зазначимо, Олег Ляшко на парламентському рівні ініціює низку законів для покращення стану медицини. Зокрема, добивається зниження цін на ліки та посилення відповідальності за їх підробку.

Галина ІВАНЕНКО

ВЛАДА І СУСПІЛЬСТВО: ОБЛИЧЧЯМ ДО ЛЮДЕЙ!

За сприяння голови Харківської обласної державної адміністрації Юлії Світличної, на пленарному засіданні XVI сесії Харківської обласної ради ухвалено рішення про надання у користування мисливських угідь Харківській міжрайонній організації Українського товариства мисливців і рибалок (УТМР).

Протягом понад 90 років мисливці і рибалки Харківського району через свої структурні підрозділи ведуть цілеспрямовану роботу по охороні, відтворенню, раціональному використанню тваринного світу. Єгерською службою виявляються чисельні факти порушень природоохоронного законодавства.

З метою реалізації державної політики у галузі охорони, використання і відтворення тваринного світу, здійснення контролю за додержанням вимог законодавства, ще в серпні 2013 року Харківська районна рада, відповідно до ст. 15 Закону України «Про тваринний світ», статей 9.22, 23 Закону України, «Про мисливське господарство та полювання», ст. 75 Лісового кодексу України вийшла з пропозицією до обласної ради про погодження меж та надання в користування мисливських угідь Харківській міжрайонній організації Українського товариства мисливців і рибалок.

За цей час у районі проведено роботу з координації діяльності органів місцевого самоврядування, виконавчої влади, правоохоронних органів та Харківського міжрайонного мисливсько-рибацького спеціалізованого виробничого підприємства з питань профілактики, охорони, відтворення та раціонального використання тваринного світу, погоджено межі користування мисливськими угіддями на території: Манченківської, Бабаївської, Безлюдівської, Васищівської, Кулиничівської селищних, Південноміської, Мереф'янської ОТГ, Яковлівської, Липецької, Лук'янцівської, Веселівської, Слобожанської, Тернівської, Глибоцької сільських рад та Циркунівської ОТГ.

За сприяння голови обласної державної адміністрації Юлії Світличної, проект рішення обласної ради щодо користування мисливськими угіддями, ведення мисливського господарства на території Харківського району було винесено на розгляд постійних комісій та включено до порядку денного пленарного засідання XVI сесії обласної ради.

Значний внесок у підготовку цього проекту рішення обласної ради здійснив депутат обласної ради, обраний у Харківському районі, Рожанський Володимир Анатолійович.

Депутатський корпус обласної ради 7 червня 2018 року на пленарному засіданні XVI сесії схвалив проект рішення про надання у користування Харківській міжрайонній організації Українського товариства мисливців і рибалок мисливських угідь загальною площею 33738, 1117 га на території Харківського району Харківської області на строк 15 років.

За повідомленням сайту Харківської обласної ради

✧ *Про це говорять*

МИСЛИВЦЯМ ПЕРЕДМІСТЯ ДОПОМІГ ДЕПУТАТ ОБЛРАДИ!

З великим полегшенням нарешті зітхнули мисливці, рибалки, працівники лісових господарств Харківського Передмістя. Нещодавно, на XVI сесії Харківської обласної ради, остаточно ухвалено важливий для них документ — «Про надання в користування мисливських угідь Харківській міжрайонній організації УТМР на території Харківського району Харківської області».

Учасники позачергових зборів Харківської міжрайонної організації УТМР

Це яскравий приклад тісної співпраці зі своїми виборцями депутата Харківської обласної ради Володимира Рожанського, який завжди уважно прислухається до запитів людей, наказів, прохань і побажань своїх виборців у Харківському районі. Газета «Трибуна трудящих» на своїх сторінках неодноразово писала про гарні справи Володимира Рожанського. І от знову він на передньому краї своєї надзвичайно активної депутатської діяльності в облраді.

У чому ж суть справи? Ще в 2013 році в міжрайонної організації УТМР, яка об'єднує у своїх лавах близько 1500 дійсних членів, закінчився термін оренди й користування мисливських угідь та заводнених зон і об'єктів вилову й розведення риби (до 2013 року їхня загальна площа становила понад 2 тисячі гектарів). Потрібно було оформляти відповідні документи й укладати новий договір на подальше використання мисливських угідь, узгодивши все це в Києві, у Державній агенції лісових ресурсів.

І от, нарешті, документи пройшли всі узгодження й перевірки в столиці, їх направили на остаточне затвердження Харківської обласної ради.

Зазвичай обласна рада має розглянути й затвердити безліч важливих, актуальних і необхідних питань. Для цього потрібен певний час. Але, завдяки активному сприянню депутата Харківської обласної ради Володимира Рожанського, його наполегливості й відповідальності, «мисливське» питання вдалося в прискореному темпі якісно доопрацювати, провести через постійні депутатські комісії й включити до порядку денного чергової сесії обласної ради, яка відбулася 7 червня. Голосування в сесійній залі, як відомо, дало позитивний результат.

— Всі мисливці, рибалки, працівники лісгоспів із великою радістю сприйняли цю приємну звістку, — не приховує свого задоволення голова ради Харківської міжрайонної організації УТМР Едуард Варава. — Відтепер ми маємо чудову перспективу на майбутнє: вже у правовому полі натхненно працюватимемо на розвиток мисливських і рибальських угідь регіону, розведення пернатих птахів і риби, збільшення популяцій диких тварин. Від імені всіх членів нашого товариства, мисливців і рибалок Передмістя, хочу висловити велику вдячність депутату Харківської обласної ради В. А. Рожанському за дієву допомогу у вирішенні цього складного питання. Він дійсно гідний найвищої похвали від своїх виборців. А ще, через поважну газету «Трибуна трудящих», всі ми висловлюємо подяку голові Харківської облдержадміністрації Юлії Світличній за турботу й піклування про мисливців і рибалок області. До неї, на посаді голови облдержадміністрації, ніхто так не переймався нашими проблемами. Саме так ефективно і оперативно повинні працювати усі гілки влади…

До речі, рішення висловити щиру подяку голові ХОДА Юлії Світличній та депутату Харківської облради Володимиру Рожанському було одноголосно ухвалене 16 червня в селі Липці під час позачергових зборів Харківської міжрайонної організації УТМР. Крім очільників усіх первинних осередків мисливських господарств, на зборах також був присутній і заступник Липецького сільського голови Олександр Бондар.

Наостанок варто зазначити, що громадська організація мисливців і рибалок нашого рідного Передмістя є однією з найповажніших і найстаріших не лише в Україні, а й у Західній Європі (подібні є хіба що у Великій Британії). Харківську організацію засновано ще в 1921 році, й незабаром вона святкуватиме свій 100-річний ювілей.

Василь ЧИГРИН, фото автора

✧ *Липецкое измерение*

ОНИ СРАЖАЛИСЬ ЗА РОДИНУ

Такие разные времена, такие мужественные люди, такие храбрые защитники Отечества. В канун трагической годовщины начала Великой Отечественной войны хотелось бы рассказать о героических личностях, наших земляках-липчанах, которые не щадили своего здоровья и даже жизни, давая отпор агрессору. ОНИ СРАЖАЛИСЬ ЗА РОДИНУ. Однако, парадокс состоит в том, что во время Великой Отечественной украинцы и русские сражались совместно, плечом к плечу против нацистов, и во время войны в Афганистане, а спустя многие десятилетия, вооруженные до зубов русские пришли с агрессивными намерениями на землю своих украинских братьев и начали жестоко убивать молодых, порой еще безусых парней, защищающих свою Украинскую родину. Это абсурдная, жестокая правда современности. Горечь потерь в новейшей украинско-российской войне коснулась и села Липцы, где также есть погибшие во время вооруженного конфликта на Донбассе.

Сегодня мы расскажем о героях, вернувшихся домой из этих трех войн, к своим родным и близким, в живописный, такой родной и любимый для многих старинный поселок Липцы. Итак, слово героям.

Горбачук Андрей Васильевич

— В 1942 году мне было 7 лет. Когда пошел к бабушке, увидел лежащие вверх ногами поезда и трактора, разбитые снарядами. Я проходил мимо разбитого коллектора трактора, ударил его ногой — и меня взорвало.

У нас некоторые люди с немцами были, предали нас. Дома были с соломенными крышами, некоторые детей в огонь кидали, власовцами их еще называли.

Шел обоз немцев, и забрали у тетки корову. Она пожаловалась главному у них, и ей вернули корову. В то время в каждой хате было 9, 10, 11 детей.

Я жил в Брянской области, Антопольском районе, в Пегановичах. Окончил всего 3 класса школы. В 1950 году была голодовка. Приехали вербовщики — и вся семья переехала в Красноярский край. Тайга там, Енисей рядом — жили хорошо. Яблоки там, конечно, не растут, а в магазинах можно было купить все. Я там прожил 23 года. Работал водителем на лесовозе МАЗ 509, потом на автобусе.

Время от времени заезжал на Украинку, в гости к сестре. И мне предложили остаться жить здесь. Это было в 1975 году. Зашли в местную контору, и директор Иван Семенович Дорошенко сказал, что если перееду — квартира будет.

Горбачук Андрей Васильевич

Инвалид Второй мировой войны. Родился в 1935 году в Беларуси (Брестская область). С 1950 года работал на Севере водителем лесовоза, а с 1975 по 1990 годы работал в совхозе «Новолипецкий» водителем автобуса. За ударный труд всегда был на доске почета.

Приехал домой, предложил жене переехать на Украину, у меня же мама украинка. Она согласилась. Я работал хорошо, все время на доске почета был. Ушел на пенсию в 1990 году, ведь у меня нога раненая. Слава Богу, что и так много лет проработал.

Во время войны мой отец сделал завалинки возле дома метр высотой, чтобы пули не пробили нас, дом ведь деревянный был. И мы, 7 человек, спали на полу, чтобы пулями нас не задело. Раньше меня часто в школу приглашали рассказать о войне. А сейчас я возле дома: возраст.

Дубовой Юрий Павлович

Окончил Липецкую школу, потом пошел учиться в ПТУ. Простой рабочий паренек. А вскоре оказалось, что героическая личность. Сразу после учебки он пошел в Афганистан. Там прошел настоящий ад, о котором даже сейчас не любит рассказывать. Обо всем говорят награды: «За боевые заслуги» и «За отвагу».

Дубовой Юрий Павлович (на фото слева)

Родился 02.06.1967 года, участник боевых действий в Демократической Республике Афганистан.

Закончил 8 классов Октябрьской ООШ и Харьковское ПТУ №14, где получил специальность электрогазосварщика. В 1986 г. призван к службе в армии, направлен в учебный центр десантно-штурмового батальона Ашхабада, а затем в г. Кундус — заместитель командира взвода и командир машины БМП.

Женат, есть дочь и двое внуков, Ярослав и Артем. На сегодняшний день работает в Липецком детском саду охранником.

Имеет награды: Відзнака зірка «Воїн-інтернаціоналіст», відзнака «Гвардія», медалі «Від вдячного афганського народу», «70 років ЗС», «За відвагу», «За бойові заслуги», «Захиснику Вітчизни», «25 років виведення військ з Афганістану».

Ануфриенко Алексей Александрович

— Я был мобилизован в 2014 году военкоматом, попал по распределению в Нацгвардию. Мы получали форму без опознавательных знаков. Задавали вопрос, кто мы и куда едем. Уже не внутренние войска, но еще и не национальные. В тот период

Ануфриенко Алексей Александрович (на фото слева)

Родился 12.05.1983 г., участник боевых действий в зоне АТО. Окончил Лишецкую ООШ и Харьковское ПТУ №39 по специальности повара. В апреле 2014 года был мобилизован Харьковским ОРВК в зону АТО. Воевал, сейчас на контракте в Национальной гвардии.

Женат, у него двое сыновей, которые очень гордятся свои папой.

начиналось переформирование войск. Приехали мы в село Ракитное Нововодолажского района, там 1,5 месяца учебка — какое-то минимальное обучение прошли. Потом приехали в Изюм, разместили нас в спортзале. Ротации были каждодневные, а мы сидели и ждали. Никто не заставлял туда идти. Я чувствовал внутренний голос, патриотический порыв.

Война — это бессмысленное убийство друг друга. Можно без войны, ведь это большая политика, за которую отвечают обычные люди.

Там не разговаривают про политику. Просто знают свои цели и задачи, ведь это наша земля. У меня 2 детей. Я не хотел бы, чтобы они жили в таких условиях, как мы. Старшему тогда было 1,5 года, он переживал за меня. Сейчас ему 6.

Я служу дальше, в той же воинской части, сейчас по контракту. У нас 5-й батальон «Надія», нас везде знают, мы были везде.

Был ранен на 29-ом блокпосте, под Луганском, в октябре 2014 года. Только закончился обстрел, вышли из блиндажей, мирных людей завели. В село подъехал танк, 3 секунды от выхлопа до прилета. Все на себя БТР наш взял... Отправили меня в Артемовск, там пытались достать осколки. Так и остались они, храню их как напоминание о страшной войне с Россией.

Лет пять назад я не представлял свою жизнь такой. Надо работать, поднимать второго ребенка. Свою семью я вижу процветающей. Хочу добиться того, чего у меня не было. Дети 90-х...

Публикация подготовлена при содействии Липецкого сельского совета

✧ *Знайте, каким он был!*

Фронтовики уходят тихо...

Совсем недавно, 10 мая 2018 года, перестало биться сердце нашего ветерана Беседина Тимофея Даниловича, который проживал в поселке Барчаны Манченковского поссовета.

Тимофей Данилович родился 25 марта 1920 года в селе Каменка Тростянецкого района Сумской области в бедной крестьянской семье. До войны работал мотористом при Харьковском автодорожном институте.

В 1940 году был призван в ряды армии, где и застала его война. С первого и до последнего дня войны воевал рядовым танкистом. Был ранен, но опять возвращался на фронт. Закончил войну на Дальнем Востоке в 1946 году, имел боевые награды.

После демобилизации вернулся домой, окончил автотранспортный техникум, поступил в хлебный автопарк г. Харькова, где и проработал всю свою жизнь мотористом. В 73 года Тимофей Данилович ушел на пенсию. Все время проживал в поселке Барчаны.

Тимофей Данилович Беседин был добропорядочным, отзывчивым человеком, пользовался авторитетом на работе и в селе. У них с женой Галиной Федоровной было трое детей: Анатолий, Виктор и дочь Валентина, у которой автор этих строк и брал интервью о ее отце. Односельчане выражают соболезнование семье ветерана Тимофея Даниловича. Вечная ему память!

Поскольку автор этих строк готовит к изданию историческую книгу «Манченки», то ему небезразлично, как живут односельчане. В 2017 году при Манченковском поссовете было в живых три ветерана-фронтовика: Беседин Тимофей Данилович 1920 года рождения, Свинарь Анатолий Игнатьевич1926 г. р., Головко Владимир Максимович 1927 г. р. В 2018 году двух ветеранов не стало, поэтому на митинге возле обелиска 8 мая 2018 года ни одного ветерана ВОВ не было. И впервые некому было пожать руку на митинге в селе Ударном.

Председатель Манченковского поссовета Виталий Алексеевич Палагута 9 мая поехал и поздравил Тимофея Беседина с Днем Победы. Ветеран чувствовал себя очень плохо. А уже 12 мая Тимофея Даниловича похоронили на кладбище в селе Барчаны. Я разыскал его дочь, Валентину Тимофеевну, и взял интервью о ее отце. На похоронах никого из руководства не было. Жаль, что так получилось, все-таки последний ветеран войны, и его необходимо было провести в вечность со всеми почестями.

Начиная с 1945 года и до сего дня мы, дети войны, плавно взяли эстафету у наших ветеранов, и рядом с ними возводили разрушенные войной города и села, строили новые города, заводы, электростанции. Мое поколение детей войны первым осваивало космос и честно трудилось на благо Родины, а теперь многих нет с нами, а жаль. Самому молодому жителю из детей войны — 73 года, автору этих строк — 80 лет.

Оставшимся в живых ветеранам ВОВ и нам, детям войны, хотелось бы, чтобы наш священный праздник День Победы не подменяли другим праздником. Хотя бы до тех пор, пока мы еще живы и четко помним жестокое военное лихолетье. Мы его пережили. Не обижайте нас, мы заслуживаем особого уважения. Спасибо за понимание.

Михаил МАНЧЕНКО, поселок Манченки

✧ *Повідомлення* [R]

Пісочинська селищна рада на підставі рішення виконавчого комітету Пісочинської селищної ради від 10.05.2018 року №1790 інформує про проведення конкурсу з визначення виконавця послуг з вивезення твердих побутових відходів на території Пісочинської селищної ради (об'єднаної територіальної громади), яка визначена (територія) у наступних лотах:

ЛОТ – 1: Територія одноквартирних житлових будинків (приватних домоволодінь), підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які розташовані в межах Пісочинської селищної ради (смт Пісочин, смт Березівка, сел. Рай-Оленівка, с. Олешки, с. Надточії).

ЛОТ – 2: Територія багатоквартирних житлових будинків, які розташовані в межах Пісочинської селищної ради (смт Пісочин, смт Березівка, сел. Рай-Оленівка, с. Олешки, с. Надточії).

Загальна площа населених пунктів Пісочинської селищної ради складає — 2,234,6 га, в тому числі: смт Пісочин — 1350,8 га, смт Березівка — 540 га, с. Олешки — 27,9 га, сел. Рай-Оленівка — 153,6 га, с. Надточії — 162,3 га.

На території Пісочинської селищної ради нараховується 83 багатоквартирних житлових будинки (загальною кількістю: квартир — 6354; мешканців — 13491). Одноквартирні житлові будинки (приватні домоволодіння) в загальній кількості 6310 (шість тисяч триста десять), які розташовані на території Пісочинської селищної ради (смт Пісочин, смт Березівка, сел. Рай-Оленівка, с. Олешки, с. Надточії). Підприємства, установи, організації та інші суб'єкти господарювання в загальній кількості близько 200 (двісті) об'єктів, які розташовані на території Пісочинської селищної ради (смт Пісочин, смт Березівка, сел. Рай-Оленівка, с. Олешки, с. Надточії).

Тверді побутові відходи повинні перевозитися до відповідного найближчого об'єкта поводження з ними.

Кваліфікаційні вимоги до учасників конкурсу:

— матеріально-технічна база (транспорт, технологічне обладнання);

— вартість надання послуг;

— наявність працівників відповідної кваліфікації;

— досвід роботи з надання послуг з вивезення твердих побутових відходів;

Заявки про участь у конкурсі надаються особисто або надсилаються поштою до Пісочинської селищної ради Харківського району Харківської області до 09.00 години 24 липня 2018 року.

Загублено студентський квиток, виданий Харківською державною академією культури, на ім'я Ковальова Марія Сергіївна. Прошу **вважати недійсним**.

И СНОВА ПИСЬМА , СНОВА ОБЩЕНИЕ

✧ *Вы просили рассказать*

ВОСКРЕСИТЬ... «ДРАКОНА» В ЧУДЕСНОЙ РОК-МУЗЫКЕ

После многочисленных просьб наших читателей рассказать о группе «Последний Дракон», мы обратились к одному из основателей этого ансамбля Сергею Дудакову. И вот что он нам поведал.

История коллектива началась 31 декабря 1993 года, когда распалась группа ДС (Доктор Симмонс). Уже через год, в 1995 году, двое из ДС, Игорь Андриенко и я, записали магнитоальбом и назвались ½ ДС. В этом альбоме была и песня «Последний Дракон». Она настолько была созвучна настроению того времени, когда никто никому не нужен, все распадается, надежды умерли, что у нас не поднялась рука ее выкинуть, тем более, что звучит она очень прилично. Потом мы несколько лет собирали аппарат и писали новые песни.

В результате в 2001 году мы вдвоем записали диск из 12 песен. И опять мы не смогли выбросить «Последнего Дракона», и, не мудрствуя лукаво, назвали свою команду именем песни, с которой для нас столько связано. Презентацию альбома и концерт мы провели тоже вдвоем. Барабанил ритм-бокс, Игорь отыграл все гитары, а я время от времени менял бас-гитару на клавиши. Еще и пели! Тяжело было. Это мероприятие было проведено в актовом зале Южногородского совета.

В 2004 году к нам присоединился клавишник Юрий Сердюков. В таком составе мы впервые отыграли концерт в Харьковском Доме актера. Там, кроме песен из предыдущего альбома и нескольких каверов, мы обкатали новые песни, которые звучали жестче и определили нашу концепцию: мелодический рок с философскими текстами: «Работа дает средства для жизни и забирает саму жизнь», «Я поле битвы добра и зла», «Все сегодня, ведь завтра может и не быть» и другие.

В 2006 году на городском стадионе был впервые проведен праздник Дня города. Мы не только сами выступили, но и помогли подготовиться и выступить молодым музыкантам. Мы были хэдлайнерами, и отыграли часовую программу из своих песен из нового альбома «Сегодня», запись которого мы завершили буквально перед 100-летием нашего города. В этом же году городской голова Александр Николаевич Брюханов предоставил нам помещение под студию в здании городского совета. Это дало нам возможность репетировать и записывать не только свои произведения, но и песни молодых и не очень музыкантов.

В 2012 году мы сделали диск «Южный рок», сборник, где записали всех наших городских дарований. Группу «Забытая планета» Алексея Малахова, группу «Мухус домаскиус» братьев Юрия и Павла Бондаренко, Тати Солнце (Татьяна Бокова), Влада Рудина, Алексея Минакова. Также выпустили свой новый альбом «Путь». Он начинается песней «Тайный город», которую Игорь написал под впечатлением цикла произведений В. Панова. Через некоторое время появился телесериал по этим книгам, но этой песни в нем не было. Наверное потому, что режиссер о ней просто не знал? Презентацию альбома мы провели в хард-рок кафе «Корова» в центре Харькова.

В 2016 году, кроме всего прочего, наша группа поучаствовала в проекте «Твоя країна». Суть его в обмене туристами для осмотра достопримечательностей в разных регионах. Мы дали концерт прямо в студии для одной из туристических групп. Было видно, что им реально понравилось. И нам понравилось быть достопримечательностью нашего города.

В 2017 году был написан гимн нашего города, и его дебют состоялся на празднике Дня города. Это было фантастически приятно, когда после первого же куплета стадион подпевал «Южный, юный город родной, мы навсегда вместе с тобой. Южный, юный вечно живи. Главное богатство — это люди твои». Такая поддержка просто окрыляет. Мы очень благодарны нашим зрителям.

Сейчас в составе Дудаков-Андриенко-Мельник-Шатов наша группа завершает работу над четвертым по счету номерным альбомом с рабочим названием «Смысл». Так что до новых встреч!

Все песни группы можно скачать на сайте lastdragon.hol.es

Сергей ДУДАКОВ, г. Южный

✧ *Струны души*

Было все...

После публикации в «Трибунке» «Литературного практикума», значительно активизировались творческие силы Харькова и области, буквально засыпав нашу редакцию своими поэтическими сочинениями. Нет никаких сил отбиваться от графоманов и дилетантов от поэзии. Однако, таким замечательным авторам, как Виталий Кирпатовский из поселка Манченки, мы всегда рады. Ведь его поэтический талант направляет сам Бог.

МАЛАХИТОВАЯ СТЕЖКА
(Пейзажная духовность)

Близок лес и рядом поле,
Деревенский строй домов.
И резвится дух на воле
Меж небесных берегов.

Взвился ветер теплый, смелый,
Начал щеки надувать.
Выплыл облак ватно-белый
В синем море полетать.

А по солнечной дорожке,
Вдоль по улице косой
Стучат красные сапожки
Во руках с дурман травой.

Ах, кого ж очаровали
Разноцветные луга,
Ароматные вуали
Малахитова стежка!?

Виталий КИРПАТОВСКИЙ,
пос. Манченки, пос. Ударное

✧ *Про людей хороших*

Жінка-весна

Саме так у Люботині називають Валентину Петруненко за її щирий характер і світлу вдачу.

Валентина Іванівна народилася 28 червня 1953 року в місті Люботині. Після закінчення Дніпропетровського технолого-економічного технікуму, у 1972 році розпочалася її трудова діяльність у НГЧ Південної залізниці Сумського райпотребсожу, де вона працювала бухгалтером, була членом ревізійної комісії Дорпрофсожа.

Протягом багатьох років праці Валентина Іванівна з великою повагою ставилася до працьовитих людей на підприємстві. За її відкритість, сумлінність, простоту й відповідальність колеги-залізничники любили її і ставилися з великою повагою. Петруненко за гарну працю нагороджена медаллю «Ветеран праці», багатьма Похвальними грамотами і Подяками.

Валентина Іванівна у ветеранській організації м. Люботина працює понад 3 роки. Як член ветеранської ради, бере активну участь у вирішенні багатьох невідкладних питань. Добра мама і бабуся — виховала двох дітей і онука.

Рада організації ветеранів щиро і сердечно вітає ювіляра і зичить міцного здоров'я, невичерпної енергії, мира, щастя і якомога більше працювати з колективом ветеранів.

Микола ПАРХОМЕНКО

✧ *О чем бы написать...*

Вот и ягодки краснеют

Казалось бы, не мне, бывшему жителю деревни в далекой глубинке, удивляться явлениям природы. Но, поди ж ты, удивляюсь. Этой вишенке, что растет у первого подъезда дома 38 на проспекте Гагарина в Харькове, уже лет 10, может, 12.

Разве не удивительно, что из одной вишневой косточки выросла такая красавица-вишня. И густо-рясно на ней ягод, их тысячи и тысячи, особенно в этом году, и они уже наполовину красные, а к выходу в свет моей заметки в газету, я даже боюсь загадывать, они будут спелые — вот великолепие.

Вот что такое чьи-то золотые руки и доброе сердце человека, который не вовлекся с головой в суету, а посадил эту вишню. Из 13 подъездов нашего дома это, пожалуй, такое только здесь, у первого подъезда. Сейчас вишня уже большая, и поливать, по-моему, не надо. А главное диво — как густо-рясно на ней ягодок.

Вот бы вырваться нам из суеты, интриг и дрязг и каждому посадить хотя бы одну такую вишню за всю сознательную жизнь. И правнучка скажет: «Это дедушкина вишня (или груша, яблоня)!»

Вишню посадила супружеская пара, Валерий и Людмила Меньшиковы. Спасибо им.

Борис СТАВИЦКИЙ,
ветеран труда ЮЖД

✧ *Плановые отключения* ᴿ

Харьковский РЭС сообщает, что в связи с эксплуатационным обслуживанием электрического оборудования будут производиться плановые отключения в июле месяце 2018 г.

г. Мерефа — ул. 5-го сентября, ул. Боровая, Днепровская, Жуковского, Зорина, Киевская, в-д 1-й Киевский, 2-й Киевский, пер. Л. Украинки, ул. Лихачевская, Мирная, пер. Мирный, Новопроезжая, пер. Новопроезжий, в-д Новопроезжий, ул. Овчаренко Дмитрия, 1-й в-д Овчаренко Дмитрия, 2-й в-д Овчаренко Дмитрия, ул. Павла Шейки, пер. Ржавской, туп. Ржавской, ул. Свяченовская, Тарановская, пер. Тарановский, в-д Тимирязева, в-д Чайковского, пер.Чайковского, ул. Шелководов, Яковлевская, Казацкая, 1-й, 2-й, 3-й в-д Казацкий, в-д Павлова, ул. Шевченко, пер. Шевченко, ул. Торянника, Островерховская, Мичурина, 1-й в-д Мичурина, ул. Конституции, Санаторная, 1-й в-д Санаторный, ул. Московская, в-д Московский, ул. Спортивная, ул. Уральская, пер. Холодногорский, ул. Свободы, Пушкинская, ул. Тургенева, Погребняка Якима, 1-й в-д Мирошниченко, пл. Шевченко, пер. Бортквевича Сергея, Победы, Гоголя, пер. Гоголя.

с. Александровка — ул. Мира, ул. Александровская, Победы, пер. Подгорный, с/т Александровское.

с. Яковлевка — ул. 1-го Мая, 8-го Марта, пер. Аграрный, ул. Гагарина, ул. Зорина, ул. Лесная, Молодежная, Набережная, Подгорная, Слободская, Центральная, Юбилейная.

г. Южный — ул. Кнорозова, ул. Ясная, Соборная, Коммунальная, Архитектора Бекетова, Украинская, Высокогорная, Восточная, пер. Восточный, 8-го Марта, в-д Высокогорный, ул. Киевская, Ватутина.

с. Березовка — ул. Шевченко, Кооперативная, Центральная, Садовая, 300-летия.

п. Буды — ул. Осенняя, пер. Осенний, ул. Короленко.

с. Бедряги — ул. Весенняя, Нагорная, пер. Нагорный, пер. Полевой, пер. Весенний, ул. Короленко, пер. Короленко.

п. Высокий — ул. Вербная, Учительская, пер. Гоголя, ул. Дружбы, Жасминовая, Залесная, Тихая, Зеленогайская, Казацкая, Каштанова, Цветущая, Космическая, Лазурная, Лермонтова, Ломоносова, Мира, Маяковского, Молодежная, Нагорная, Новоберезовская, Новоселовская, Поповича, Приозерная, Подснежниковая, Профсоюзная, Свободы, пер. Слесарный, ул. Суворова, Транспортная, Трудовая, Фиалковая, Центральная, Циолковского, Чернышевского, пер. Шевченко, Щорса, пл. Юности, Яблочная, Ясная, Шоссейная, Гражданская, Ржавецкая, пер. Ржавецкий.

п. Бабаи — ул. Школьная, Ком. Шумилова, Соборная, пер. Соборный.

п. Покотиловка — ул. Харьковская, Жихарская, Жданова-Достоевского, пер. Шевченко, Сковороды, в-д Успенский, ул. Подгорная, Садовая, пер. Сковороды.

п. Лизогубовка — ул. Кооперативная, Набережная, пер. Терновой.

п. Безлюдовка — ул. Харьковская, Лиманская, Чайковского, пер. Чайковский, пер. Новоселовский.

п. Васищево — ул. Полевая, Березовая.

п. Хорошево — ул. Луговая, пер. Луговой, пер. Монастырский, ул. Монастырская, в-д Монастырский, ул. Солнечная.

п. Подолех — ул. Лесная.

На постоянную работу в Харьковский РЭС ТРЕБУЮТСЯ:

— электромонтеры,
— водитель,
— работник из комплексного обслуживания и ремонта сооружений,
— электромонтер по ремонту и монтажу кабельных линий.

Тел. 748-31-85, 748-29-15.

С. Л. ПОГОРЕЛЫЙ,
начальник Харьковского РЭС

ТРИБУНА трудящих
www.tribune.com.ua Життя продовжується!

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Заснована: 18 липня 1937 року
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Офіційний сайт районної ради: http://www.khrada.gov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Євгена Котляра, 4.
E-mail: Tribuna2017@ukr.net
Тел. 712-00-56.
Тел./факс 712-37-10.
Головний редактор: Микола Хорошев.
Літературний редактор: Ганна Положій.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. При підготовці газети використовується інформація та фотоілюстрації з відкритих джерел.

Газета надрукована ФОП Садковий В. Л. вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.
Заг. наклад 11025 компл.
Наклад передплат 1750 компл.
Передплатний індекс 61805